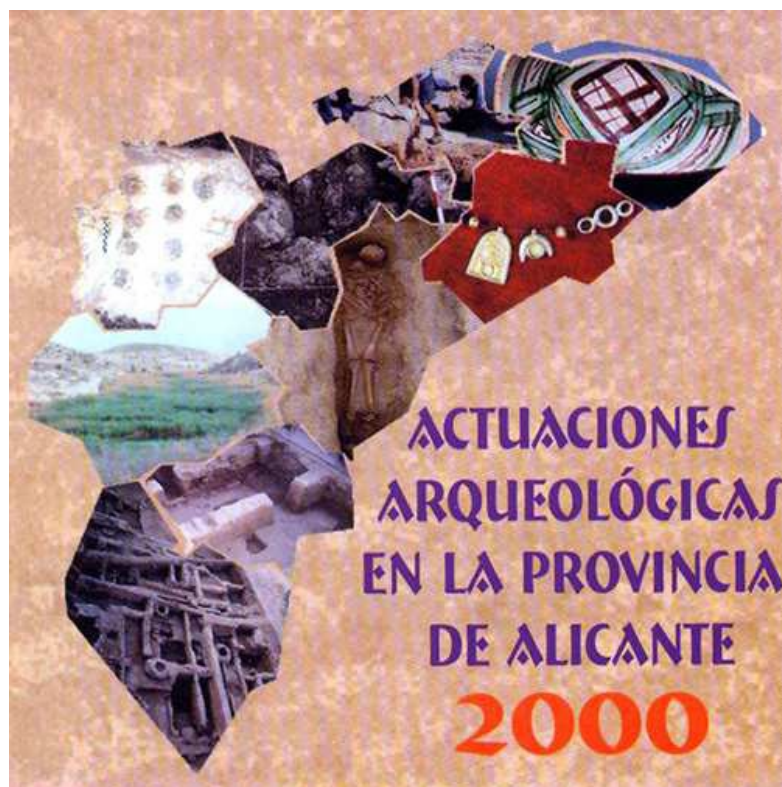

Llandero, C/9 i 10, l'Almadrava (Els Poblets)

Ricardo Sánchez Uribe i Carles Juan Fuster

Publicación digital

Actuaciones arqueológicas en la provincia de Alicante. 2000

Editores

Fernando E. Tendaro Fernández y M.ª José Rodríguez Manzanque y Escribano
Sección de Arqueología del Ilustre Colegio Oficial de Doctores y Licenciados
en Filosofía y Letras y en Ciencias de Alicante

Año de la edición: 2001

Depósito legal: A-772-2001

Nom de la intervenció:	Llandero, C/9 i 10 (l'Almadrava)
Municipi:	Els Poblets
Comarca:	La Marina Alta
Directors:	Ricardo Sánchez Uribe i Carles Juan Fuster
Data de l'actuació:	28/08/2000 – 18/09/2000
Coordenades localització:	BD31S410061
Període cultural:	Romà altimperial
Material dipositat:	Museu Arqueològic de la Ciutat de Dénia
Tipus d'intervenció:	Excavació de salvament

DESENVOLUPAMENT DE LA INTERVENCIÓ

L'Almadrava és un jaciment d'època romana, constituït per un conjunt de forns per a la fabricació de materials de construcció, àmfores i ceràmica comuna, datat entre mitjans del segle I i finals del segle III d. C.; es van documentar a més instal·lacions annexes per a la preparació de les pastes, assecat de peces, etc. La mar arribava fins la part nord del jaciment i disposava d'un fondejador propi, i el riu Girona desembocava prop d'ell. Les abundants troballes ceràmiques confirmen l'existència d'un establiment rural en activitat des del segle I fins al segle V d. C.

Ens trobem davant d'una necròpolis d'inhumació, representada només en la seua part nord. Podem afirmar que s'estendria cap al est i al oest, així com cap al sud fins a la antiga via romana, que vendria a coincidir aproximadament amb l'actual carretera de les Marines. S'han excavat un total d'onze inhumacions humanes, una d'elles doble, i un soterrament animal, concretament un cànid. L'orientació de les inhumacions humanes és E-O, a excepció del soterrament 5 (S-N) i d'un dels individus del soterrament 1 (UE 1011 O-E). Vuit dels soterraments eren infantils, amb edats compreses entre els pocs mesos i els dos anys i estaven a la part nord del jaciment, mentre que els adults es trobaven al sud (excepte el soterrament 9). La majoria dels soterraments tenien aixovar, generalment ceràmica comuna, i presentaven coberta. Els cadàvers estaven en posició de decúbit supí. La relació dels soterraments es la següent:

SOT. 1: Soterrament infantil doble. Edat: 0-1 any. Fosa amb coberta de varies *tegulae* disposades horitzontalment. UU. EE. 1010-1014.

SOT. 2: Soterrament infantil. Edat: 6-16 mesos. Fosa amb coberta de *tegulae* a doble vessant. UU. EE. 1020-1023.

SOT. 3: Soterrament infantil en caixa de fusta. Edat: 8-18 mesos. Fosa amb coberta de *tegulae* disposades horitzontalment sobre altres verticals. UU. EE. 1030-1033.

SOT. 4: Soterrament infantil. Edat: 1-2 anys. Fosa amb coberta de *tegula* disposada horitzontalment sobre dos imbrices a cada costat. Orientació S-N. UU. EE. 1040-1043.

SOT. 5: Soterrament infantil. Edat: 5 anys aprox. Fosa amb coberta de *tegulae* disposades horitzontalment sobre altres verticals. UU. EE. 1050-1053.

SOT. 6: Soterrament infantil. Edat: 1-2 anys. Fosa amb coberta de *tegulae* a doble vessant. UU. EE. 1060-1063.

SOT. 7: Soterrament adult femení. Edat: + 40 anys. Fosa amb coberta de *tegulae* a doble vessant. Possible amortallament. UU. EE. 1070-1073.

SOT. 8: Soterrament adult masculí. Edat: 30-45 anys. Coberta de *tegulae*. UE 1081.

SOT. 9: Soterrament adult femení. Edat: + 40 anys. Fosa simple. Possibilitat de ser un soterrament marginal per trobar-se en la part nord de la necròpolis (zona infantil). UU. EE. 1090-1092.

SOT. 10: Soterrament infantil. Edat: 0-1 any. Cista de *tegulae* amb coberta horitzontal. UU. EE. 1100-1103.

SOT. 11: Soterrament animal: cànid. Fosa simple. UU. EE. 1110-1112.

SOT. 12: Soterrament infantil. Edat: 3-12 mesos. Fosa coberta per un *imbrex* i un fragment de *tegula*. UU. EE. 1120-1123.

A part dels soterraments, s'han trobat diversos pous contemporanis per a abocar deixalles, datats a partir de la segona meitat del segle XX, un d'ells (UE 1015) construït amb materials d'època romana barrejats amb altres actuals.

El fet de que la major part dels soterraments siguin infantils i de que es troben a la part nord, separats dels adults (a excepció del sot. 9), ens fa suposar que el jaciment correspon a la zona infantil de la necròpolis, clarament delimitada de la zona dels adults i situada en la part més allunyada de la via. Això ens permet constatar una organització dins de la necròpolis, separant-se els enterraments adults dels menors. També podem delimitar l'extensió de la necròpolis fins al seu límit septentrional, que s'estendria fins a l'antiga línia de platja. Per altra part, el límit sud de la necròpolis coincidiria amb l'antiga via romana (probablement amb el mateix traçat que l'actual carretera), encara que podria haver un altre sector a la banda sud d'aquesta.

Quant a la cronologia del jaciment, podem enquadrar-lo dins de la cronologia de la vila a la qual està associat, entre els segles I i V d. C., encara que l'estudi d'algunes peces ceràmiques dels aixovars, concretament ceràmica africana de cuina, formes Hayes 131, Ostia III 267A i Ostia III 332, així com la tipologia de les tombes i l'abundància d'aixovar, ens permet ajustar-la entre finals del segle I i la primera meitat del III, allargant-se possiblement fins a finals d'aquest segle, coincidint amb el període d'activitat del complex terrisser. S'ha de tenir en compte la presència dels soterraments 9 i 11, que podríem considerar com marginals en un moment en el qual començaria a utilitzar-se la necròpolis i encara no estava ocupat aquest sector. Això podria donar una cronologia més antiga per a aquests soterraments, potser del segle I d. C.

BIBLIOGRAFIA

GISBERT SANTONJA, J. A. (1987): "La producció de vi al territori de Dianium durant l'Alt Imperi: el taller d'àmfores de la vil·la romana de l'Almadrava (Setla-Mirarosa-Miraflor)", *El vi a l'Antiguitat. Economia, producció i comerç al Mediterrani Occidental. Actes del I Col·loqui d'Arqueologia Romana (Badalona, 1985)*, Museu de Badalona, Badalona, pp. 104-118.

GISBERT SANTONJA, J. A. (1999): "El alfar de l'Almadrava (Setla-Mirarosa-Miraflor) -Dianium-. Materiales de construcción cerámicos", a M. Bendala Galán, Ch. Rico i L. Roldán Gómez (eds.): *El ladrillo y sus derivados en la época romana*, Universidad Autónoma de Madrid – Casa de Velázquez, Madrid, pp. 65-102.

